

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 113/2561

ศาลแพ่ง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองกลาง ศาลผู้รับความเห็น การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้ร้อง

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีที่ร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น ต้องพิจารณาลักษณะเนื้อหาของสัญญาที่เป็นเหตุแห่งการยื่นคำร้องขอให้ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง จึงจะวินิจฉัย เขตอำนาจศาลเหนือคดีที่ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้นได้ คดีนี้ คำชี้ขาดของ อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้างเหมาออกแบบรวมก่อสร้างโครงการทางด่วน สายบางนา-บางพลี-บางปะกง ระหว่างการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้ร้อง ซึ่งเป็นหน่วยงานทาง ปกครอง กับ ผู้คัดค้านทั้งสามซึ่งเป็นเอกชน มีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ข้อพิพาทเกี่ยวกับ สัญญาดังกล่าว จึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และการร้องขอให้ปฏิบัติตามหรือ เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ควรอยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากว่า การระงับข้อพิพาทโดยวิธี อนุญาโตตุลาการในคดีนี้ คู่สัญญาได้เคยมอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการพิจารณาเมื่อปี ๒๕๔๓ ซึ่งถือว่าวิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการได้เกิดขึ้นแล้ว ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และเกิดขึ้นก่อนศาลปกครองเปิดทำการ ทั้งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ ขอให้ศาลแพ่งออกหมายเรียกพยานซึ่งศาลแพ่งได้ออกหมายเรียกพยานให้ตามคำขอ และผู้ร้องได้ ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งขอให้มีการสั่งให้ประธานคณะอนุญาโตตุลาการพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งต่อมา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ความเป็นอนุญาโตตุลาการของบุคคลดังกล่าวสิ้นสุดลง จึงถือว่า ศาลยุติธรรมเป็นศาลที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการชั้น อนุญาโตตุลาการ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ การยื่นคำร้อง ขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวในคดีนี้ จึงต้องยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการอยู่ในเขตศาล ซึ่งได้แก่ ศาลยุติธรรม ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๖ เกี่ยวกับการขอให้บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการอันเนื่องมาจากสัญญาฉบับนี้ ว่าเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ซึ่งต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษา ศาลฎีกาที่ ๗๒๗๗/๒๕๔๙ ข้อพิพาทในคดีนี้ จึงควรอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ ศาลยุติธรรม เพื่อให้การตรวจสอบกระบวนการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสัญญาฉบับ เดียวกันนี้อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลเดียวกัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/113/2561>